

AMICULU FAMILIEI

FOIA BISEPTEMENARIA
PENTRU TOTE TREBUINTIELE VIETIEI SOCIALE.

INSTRUCTIUNE.

DISTRACIUNE.

Va esi in 1/13 si 15/27 di a fie-carei lune. Pretiulu de prenumeratiune pre I. anu e 3 fl. v. a. pentru Romanu'a si Strainatate 8 franci — lei noi. A se adresá la REDACTIUNEA foiei in Gherl'a. — Szamosújvár.

Nu-i totu auru, ce luceste.

Novela.
(Continuare).

IV.

Ionu Radu Radulescu erá imbracatu serbatorescu. — Umblá cu pasi grei in susu si in josu in chili'a s'a. Asceptá cu impacientia momentulu doritu . . . momentulu decidiatoriu. Deodata se opresce inaintea oglindiei, se privesce din crescutu pâna in talpi 'si cautandu-si aspru in ochi si dice:

— Radulescu! esci june de moda, cautá si fii cavaleru de anima! Dá-ti remasu bunu trecutului . . . si intarescete in speranti'a viitoriului. Cateva momente áncá, si raticatoriulu agentu se face omu avutu si stabilu, — si anim'a ta cea rece, se va incaldí de iubirea celei mai frumóse femei. . . Esci norocosu Ionu Radu Radulescu! finesce monologulu.

Intru acést'a intra servitoriulu si-i anuncia cá birjea i sta spre dispositiune. In momentulu acést'a clopotulu celu mare dela baseric'a négra da primulu tonu. Erá la 12 óre amédi.

Radulescu cu mâna tremurandu si-pune palaria pe capu, si cu anima palpitanda se da pe scara in josu undelu asceptá birjea.

Se urea cu repediune si striga birjariului:

— „Strad'a furcoiei numeru 17.“

Apoi si-a inchisu ochii se nu védia lumea profana, in caletori'a s'a triumfála ?!

Multe caletorii a facutu in viéti'a s'a Ionu Radu Radulescu, — dar' cá acést'a nu. I s'a parutu, cá caletoresce in alt'a lume, in alte regiuni . . . intr'unu momentu s'a inchipuitu celu mai fericitu si mai serbatoritu omu, si chiar' erá in culmea imaginatiuniloru sale, candu de-odata birjea se opresce, birjeariulu deschide usi'a dîcúndu:

— Poftesci cocóne, amu sositu!

Ionu Radu Radulescu s'a treditu dintr'unu somnu frumosu . . . atunci candu erá se intreprinda cea mai insemnata actiune in viéti'a s'a, elu inca fantasá si visá — — dá, cá-ci amorulu e o fantasia . . . si viéti'a e unu somnu. . . !

I-a trebuitu óresi-care tempu, pâna ce s'a reculesu ca unde-i.

Apoi si-a adusu aminte, de indemnulu ce si-a datu la plecáre, si intrandu pe pórtá, a urcatu scar'a cu o si-gurántia barbatésca.

Acést'a sigurántia s'a maritu áncá, candu in anti-camera dlu casei l'a primitu, cá pre unu óspe de multu asceptatu, candu a pasitu pragulu salonului, erá convinsu cá a pasitu preste tóte greutatile si se sêntiá deja stapanu a animei Agnitei si a zestrei de diece-mii galbeni.

Pre langa tóte, cá l'a suprinsu luesulu si elegantia salonului in care se aflá, Radulescu luá unu aeru domnescu si nepasatoriu faciá cu modest'a portare a domnului casei. Elu din semnele aceste, deduce sigur'a reesire a cauzei lui.

— „Numai inceputulu e greu“ — díce in sine, — dar' noroculu e companionu cu mine in tóte. Apoi cu voce inalta se adreséza catra dlu Dimitrie Paunescu.

— Io-su pré fericitu domnule Dimitrie Paunescu, cá adi mi s'a datu bun'a ocaziune de a-mi esprime cele mai sincere sêntieminte ce nutrescu pentru Domni'avóstra si famili'a Domni'aloruvóstre, amu doritu acestu momentu in interesulu nostru comunu si a afectiuniloru nóstre delicate. . . !

— Me obligi domnule Radulescu cu esprimarea acestoru sêntieminte. Bine a-ti venitu in cas'a nóstra! Pof-titi ocupati locu! Í-lu imbie domnulu casei totu cu modestia de mai 'nainte.

— Bine amu venitu, — si bine o se ispravimu, díce Radulescu — lasanduse intr'unu scaunu cu bratie móle si comotu.

— Oiu fi, pentru ace'a domnule Radulescu că se ispravimu bine; i răspunde Paunescu ocupandu si elu locu fația cu óspele seu.

Incatu erá Dimitrie Paunescu mai preventoriu, pre atatu erá Ionu Radu Radulescu mai cutediatoriu. Nelinisccea si perplesitate, ce o a avutu acasa si pe drumu a disparutu cá negur'a din 'naintea radielor calde a sorelui.

— Precum amu avutu fericire, de a me exprima, — continuá Radulescu la meritulu causei, — m'a adusu cele mai delicate sântieminte la cas'a Domniloruvóstre pré multu stimat domnule Paunescu! — Domnulu Ipo-critu T. Tabanu, credu ca ve-a informatu pe deplinu despre scopulu meu, si ve-a facutu cunoscutu in detaliu cu giurstarile mele. Eu inplinescu adi o detorintia santa, candu mi ceru voie a ve exprime multiamirea mea, pentru bunavointi'a dovidita fația cu mine, cu tóta solemnitatea a ve dechiara, că eu portu celu mai curatu amoru in piep-tulu meu pentru delicat'a Dómniloruvóstre fiica; si-mi concede pré multu stimat stapanu a acestei casi, că dupa ce mi-amu descoperitu sântimentulu si mi-amu exprimatvointi'a serbatoresce; se ceru de socia pe iubit'a Domniloruvóstre fiica.

Eu ve asigurazu, — continuá fora a acceptá respunsu — că oiu fi unu barbatu casnicu si preventoriu; si ave-rea incredintiata mie va fi pastrata cu santienia — si oiu intrebuintiá asié, cá in scurtu tempu se devina unu capitalu colosalu . . . dá domnule eu o se sfirsiescu lucruri admirabile. . .!

Stapanulu casei l'a ascultat cu pacientia pana ce si-a finitu dictiunea serbatorésca.

Apoi frecandu-si manile, cá si candu nu ar' fi in stare decidiatóre, dupa o amanare, cu voce tremuratóre i raspunde:

— Eu dorescu fericirea iubitei mele fiice, si sum convinsu că prin Domni'avóstre o se i-se realizeze speran-tiile nutrite cu atáta dragoste din partea mea.

— Ve asigurédiu Domnule, că eu o voui fericí. . .! — i-lu intrerupe Radulescu cu nerabdare.

— Eu nu sum contra; continuá seriosulu parinte; numai soci'a mea, si peste tóte fic'a mea se nu aiba ce-va esceptiune ori contradicere.

— Oh, ea nu vá avea! esclama fericitulu june.

— Asié dara mi-permiteti se invitv damele incóce, cá si dinsele se fie informate despre cele ce se intempla si se-si dea aprobarea.

Cu aceste cuvinte Dimitrie Paunescu deschide o usia laterala a salonului, si dupa unu semnu facutu din partea lui se ivescu dóue dame, cari se vede că acceptá invitarea. Cu o iutiéla precugetata intra in salonu si salutandu usioru din capu pe óspele asceptatoriu ocupa amen-doue locu fația cu elu pe o sofa.

Ionu Radu Radulescu eroulu dílei, la ivirea loru s'a sculat de pe scaunu si a remasu uimitu, incatu neci nu a fostu in stare a le resalutá. Unu fulgeru electricu i-a trecut prin corpu, i-a amutítu vocea . . . si i-a amoritú vinele.

Acést'a n'a fostu o surprindere . . . ci o desamagire infricosiata!

Fiinti'a ivita nu erá idealulu seu, numai o copia ne-perfecta de pe acel'a. Elu asceptá ivirea sórelui . . . si s'a treditu la lumina lunei palide. A statu inradacinatu intr'unu locu, nu scia ce se faca, ce se díca. Ochii i s'a inpainginatu, façi'a vesela i-a devenitu palida si fruntea-i 'nalta trista. — Tremurá in totu interiorulu seu, si si-stringea manile cu sgârciuri, scarmanandu-si paleri'a. . . I se parea că se întórce lumea cu elu voiá se sara in abisulu infinitu, dar' erá inradacinatu si nu se potea misícá.

Intr'unu momentu si-vedíu nimicite tóte sperantiele. Vedeu cumu i se departu ilusiunile . . . cum i sbóra vi-sele . . . si elu erá inpotentu a alergá dupa ele, séu a se re'ntórce cu onóre.

In fine a devenitu intr'o stare estra-ordinaria, nu scia unde-i si ce se intempla cu dinsulu.

Domnulu casei Dimitrie Paunescu ie dinsulu aci unu auru serbatorescu si intrerupe linisccea mormentalu.

— Domnulu Ionu Radu Radulescu, — díce dinsulu, — a petítu pe multu iubit'a mea fiica, pe bun'a si modest'a Teofani'a. Eu mi-amu datu consentimentulu conditionatu, déca din partea t'a. iubit'a mea Teofani'a nu se va face esceptiune!

Junele petítoriu la audiulu de „Teofania“ a tresaritu si s'a desceptatu pe unu momentu. Elu scia de „Agnit'a“ si aci i se presentá „Teofania.“

Intrebat'a fixase pe junele ce stá din 'naintea ei, apoi tîntindu-si ochii cu modestia spre pamentu, rostescce unu tremuratoriu: dá.

Acestu respunsu l'a nimicitu pe petítoriu si mai multu.

— Asié dara dandu-si invoirea si fét'a mea, — continuá parintele, — in privinti'a unei formalitati suntemu gat'a. Acum urméza a dóu'a intrebare adec'a: zestrea. — Documentulu e gata poftesci alu „iscali“ finesce vorbitoriulu adresanduse catra Radulescu.

Ionu Radu Radulescu si-intinde man'a tremuratóre dupa harti'a deschisa. Probéza se cetésca, dar' literile fugiau si se intortocau . . . nu vedeu bine intr'atát'a erá de iritatu. Dar' insusirea eredíta dela parinti, — precum se faliá elu — nu s'a denegatu pe sine, neci intru acestu momentu de mare inportantia. La mediloculu scrisorei a zaritu bine si a cetitu cifrele „10,000.“

A luatv condeiulu inbiatu si a subscrisu documentulu, cu mana sigura si cu litere frumóse.

Dimitrie Paunescu a inpaturatu harti'a subscrisa si i-a predatu-o retienându unu esemplariu si pentru sine.

— Acum'a trecându, har' Domnului! preste tóte afacerile anterióre, — continuá domnulu casei, cu indetultire — nu remane altu-cev'a decátu se sfirsimu actulu dupa usulu besericescu.

Si dandu semnu, intra preutulu in sala si sevêrsiesce actulu logodnei dupa perscrisele canónelor si dupa ritulu besericescu.

Ionu Radu Radulescu, lasà sese intemple cu elu ori ce. . . , O garantia totu-si avea. Documentulu de zestre.

Finindu-se tôte formalitatile, logoditulu Radulescu a parasitu loculu maltratatei sufletesei, si a respiratu mai usioru aflanduse afara. S'a urcatu in birja, si s'a departatu fara a reprivi la loculu in care si-a cautatu fericierea. . . .

De multe ori s'a apropiatu elu cu pietate si nelinise de acestu locu — si aci fuge de elu, cá de unu locu intristatoriu. . . . !

Pe cale totusiú nu si-a perdutu presenti'a si insusirile ereditate, mai de multe ori a cautatu: cá are la sine harti'a cu zestrea?! — O avea.

(Finea va urmá.)

Alesandru Onaciu.

Umbr'a lui Traianu.

Un'a blanda, amorósa
P'orizonu s'a inaltiatu,
Si 'ntr'o manta 'ntunecósa
De nori negri s'a 'mbracatu.

Filomel'a in tacere
'Si-padiesce cuibulu seu;
Tote gusta cu placere
Darulu scumpu alu lui Morfeu.

Eu cu anima 'ntristata
Pre o vale trecu, plangúndu
Romanimea maltratata
In stravechiulu ei pamentu.

Spre coline, vâi, ori unde
Eu privirea mi-o indreptu
Lacrimi si doreri profunde
'Mi-inéca tristulu pieptu.

Echoulu din stánca 'n stánca
Repetiescu ne incetatu
Suspinaarea mea adinca,
Plansulu meu celu desperatu:

»Marte, divule Traiane,
Si-alu Romaniloru geniú!
Voi ce 'n cetele dusimane
Strabateati ca fulgeru viu!

»Cautati cu indurare
Cum poporulu romanescu
Geme, plange micu si mare
In pamentu-i stramosiescu.!

»Siepte secli de-umilintia,
De sclavia au trecutú,

Pân' ce-a orbei nesciintia
Ora ultima-a batutu.

»Celu ce-ai disu: »Fia lumina!«
Si lumina s'a facutu.
Tu scii cum fara de vina
In sclavia am jacutu.

»Pân ce-ai disu cu bunatate
Dir maritu-ti troncu cerescu:
»Voiu de astadi libertate,
La poporulu romanescu!«

Dar' si adi cu neonore
Ei voescu a ne rapí
Limb'a dulce sunatore,
Si de viétia-a ne lipsí. . . .!

Vocea mi se 'nadiusiesce
Nu potú, decatu se suspinu. . .
Sufletu-mi se ingrozesce
Candu aceste 'n minte mi-vinu. . .

Dar' din valea cea vecina
Simtu cá sufla-unu ventu usioru,
Si pe arip'a lui lina
Aste vorbe-audu ca mi-sboru:

»Romanasiule, ce-aice
'Ti-inchini fruntea 'n doreri,
Cá captivulu neferice
Candu slabesce din poteri.

'Naltia-ti capulu si privesce
Umbr'a unui bravu romanu
Ce de fii-si se 'ngrigesce:
E parintele Traianu!«

Me surprindu . . . revinu in fire,
Cautu cine mi-a vorbitu;
Ér o umbra 'n purpuri fine
Me graesce liniscitu:

»De ce plangi in noptea-adinca.
Fiiulu Romei intristatu,
Ce multi secli, ca si-o stánca,
Cu viforulu te-ai luptatu?

»Gotii, Hunii, toti barbarii
Cari asupr'a-ti au venitu,
Gepidii, si-apoi Avarii,
Unulu c'altulu au pieritu.

»Toti s'au dusu, cum piere spum'a,
Si 'n iubita Daci'a mea
Numai tu stai pân' acuma,
Ca si-o brava sentinea.

»Unu torentu viu, ce pornesce
Dela sinulu unei stanci,
Nu se pierde misielesce
In abisulu valei-adinci.

»Nu! ci sfarma, prapadesce
Totu ce 'n cale vré a-i stá:
Si 'n locu nu se mai opresce
Pân' ajunge tînt'a s'a.

»De-adi dreptatea cea cerésca
Pedepsi-va pre tiranu,
Si 'n eternu va se traésca
Bravulu meu poporu romanu.

»Stergeti numai egoismulu
Ce desparte frati de frati,
Ur'a, indiferentismulu,
Si 'n concordia lucrati!

»Faceti se se nimicésca
Desbinarea: ve uniti;
Cu virtutea stramosiésca
Sufletulu ve 'npodobiti:

»Apoi vie ori ce sorte
Preste mandrulu traianidu:
Elu va ride si de morie
Si de barbarulu perfidu!»

Dicúndu aste dulci cuvinte,
Or'a umbreloru batú,
Si alu nostru bunu parinte
Ca unu fulgeru disparú.

A. V. Fabriciu.

„L'Alliance latine.”

Societatea limbelor romane de la Montpellier intre alte lucrări ale sale a întemeiatu si o foia a s'a sub titlulu de susu. Aceasta este o revista pentru tóte branchele literaturii. Este redigeata de toti membrii societatii (Alouette) avendu redactoru eu chef pre Xavier de Ricard. Apare in volumi totu la trei luni; pana acum au aparut doi numeri cari dau un volum de 359 pagine 8 m. In colonele acelei reviste se primescu articlii atatu din sfera literaturii scientifice catu si din a literaturii poporali de la tote nationalitatile cari apartienu rasei latine. Intentiunea ce are acea revista, este ca se faca cunoscute tote poporale de vitia latina cu desvoltarea culturii fratiloru lor. Ide'a pentru a carei realizare lucra membrii societatii se pare a fi: ide'a latinismului. Principiulu este omogenitatea gandirii la poporale latine; bazea pentru realizarea ideii, membrii societatii cugeta a o affá in federalismu.

Din dí's'a revista ne sta in ainte numerulu alu 2. alu volumului I. pag. 161—359. Despre cuprinsulu acestui numéru 'mi voiu permite e dare de seama.— Este fórté bo-

gatu in materia. Incepe cu unu tractatu a lui Obedenariu: despre religiositatea romanilor. Aci accentuandu-se cu deosebite toleranti'a religioasa a romaniloru se areta, cá in ce privesce confessiunea lor in mare, nu se afla secte ca in alte locuri. Si déca totusi au fostu ne toleranti, acést'a a fostu numai faéia de mohamedanismu ca nu cumva turcii se se pota inpamenteni. Nu mai pucinu este acést'a impregiurarea cauza si pentru nerecunoscerea dreptureloru jidaniloru. Aréta apoi toleranti'a religioasa a romaniloru faéia de alte confessiuni crestine ilustrandu acést'a cu esemple din Africa; aréta armoni'a ce se afla intre confessiunea gr. or. si cea gr. catolica. Dupa o scurta schitiare a diferiteloru numiri de biserici si dedicatiuni, aréta ca pâna candu in Transilvani'a chiar' si sate porta nume de santi in Romani'a si biserici se afla cari se numescu cu numiri de alte persoane celebre. Resultatulu acestui tractatu este: »adeverat'a religiune a románului este nationalitatea . . . le Roumain est avant tout-Latin,—si numai in alu doile locu vine alta specia de religiune.

Urméza continuarea observatiuniloru lui Pi y Margall asup'r'a caracterului lui Iuan Tenario, in limb'a spaniola cu traducere francesca. Practica moralei de Edmond Thiaudiere si anume despre sanctiunea legii morali si intrebarea cum se se invetie practic'a moralei.

Sub titlulu colectivulu pan-latinismulu federalistu dnulu Xavier de Ricard dupa ce in nr. 1. a desfasuratu idea latina, carea s'a tiparitu si separatu, aci da o descriere istorica asupra vietii francesce de miédiadi — unu estrasu dupa cum díce din unu opu in preparare: federatiunea latina si francesulu de miédiadi. In acestu tractatu cu multa eruditune 'si espune in modu forte invederatu principiale sale federaliste. Acestu sistemulu se opune centralisatiunei. Elu este pentru confederarea poporaloru mici pentru lucru si pace sub auspiciile justitiei si a libértatii. Federalismulu díce elu (pag. 218) este form'a normale si esentiale a libértatii. Numai prin dinsulu se potu fóra violintia si fóra astríngere concili'a indiviidii in comune, comunele in provincia, aceste in natiune, natiunile in rasa, ér' rasele pentru umanitate. Numai intielegerea si coalitiunea poporaloru mici, uniunea loru federala, potu asecura mantuirea si liniscea Europei occidentali si meridionali, asupra carei amenintia unu complotu militarulu. Poporale mici confederandu-se, voru face imposibile unitatea imperialoru mari.

Sub titlulu: panslavismulu federalistu, dlu Michailu Dragomanov, de origine ruteanu, intr'o epistola adresata dlui X. de Ricard, desvolta istori'a acestei idei. Intrealele vorbindu, de bazea uniunii rasselorú díce: Este evidentu, ca uniunea poporaloru latine nu se va poté realiza fóra mari schimbari in institutiunile staturiloru cari apartienu rasei latine. Alianti'a latina nu se va poté realizá de catu prin triumfulu ce ar' avé de a reportá in tote tierile latine, ide'a ce se esprima prin cuventulu federalismulu. Relativu la panslavismulu díce: De comunu se crede ca ide'a panslavismului este o inventiune a guvernului imperatorulu (Çariloru) in legatura cu orthodoxi'a lorú bizantina moscovita. Acést'a este

eróre (pag. 331). Acést'a idee sa nascutu in sinulu nationalitatiloru cari si-au pierdutu independintia, a nationalitatiloru cari au devenitu minori in familia. Conceptiunea aliantiei slave datéza din seclulu XII—XVII., candu slavii de miédiadi 'si pierdura totalu libertatea. Insfira apoi persoanele cari au conclucratu la realisarea acestei idei in diferite locuri si la diferite popora slave. Rol'a cea mai de frunte in asta privintia o da Ucraniiloru. Totalitatea slaviloru o areta cu cifra 90 milioane. Conclude apoi: Este de lipsa cá nationalitatile mici se sporéscá poterea care li va desceptá consciintia despre acést'a rola, prin schimbulu constantu a aspiratiuniloru, prin aliantia morala séu prin unu ajutoriu constantu si naturale. Printre aceste incercari de asociatiune, cari voru inauguré asociatiunea universale, a poporaloru in venitoriu, asociatiunea patriotiloru democrati federalisti a poporaloru mici si a nationalitatiloru provinciali, nu va fi nici superflua nici inutila.

Iean Bernard, da o scriere a cetatii Tuluse din punctu de vedere religiosu, artisticu si literariu, ér' Pompeyo Gerner in limba spaniola cu traductiune francesa face istoria Spaniei sub Austri'a. Se descrie pre largu serbatori'a nationale din 30 Iuniu 1878 la Paris.

Felice Cameróni da o revista asupr'a intregii literaturi italiene, ér' Iuan Ensenat asupr'a celei spaniole. In cronic'a séu Aliantia latina, aduce multe notitie,—ér' in cronic'a bibliografica, unu conspectu cu dare de séma asupr'a publicatiuniloru celoru mai noue literarie.

Aliantia latina are si unu adausu de poesii cu paginatura separata, in care publica poeziile dupa cumu se comunica, nu mai cele scrise in alte limbi se fia traduse si frantiusesce. Finesce cu unu apellu catra toti asociatii si colaboratorii sei spre ai comunica canturile nationali si populari de prin tierile loru, cu deosebire cele ce exprima unele idei mitologice ori eveneminte istorice, precum si notitie asupra toturoru obiceiuriloru si traditiuniloru cari numai potu avé ore care interessu.

Doine poporale din Bucovina.

II.

Betranetiele.

Frundia verde de sialvie,	Bate-le-ar pustiile,
Betránetrie cu slabie!	Eu m'am intovarasitu
Ce-mi puneti voi téhna ¹⁾ mie?	Multu mi-i scarba si uritu.
Multu belea de mi-ti cadea,	Cà-ci ori ce mi-a trebuitu
Cu toporulu voi taiea	Eu nici candu n'am mai gasitu,
Si-atunci n'a fi vin'a mea.	Si la drumu de m'am pornitu
Eu cu betránetiele,	Tare multu me-am zabavitu,
Bate-le-ar pustiile,	Cà cinci, siese pasi mergeamu
Pan' nu me 'ntovarasiamu,	Si stámu de me odihniamu,
Bine 'n lume cà traiamu.	Si ér' ca me radicamu,
Ori ce-mi trebuia aveamu.	Din picioare 'npleticeamu,
Dar' de cand cu densele,	Cu batiulu me sprijiniamu

¹⁾ Téhna = pedeca.

Si-a casa târdiu veniamu. Nici se beu, nici de mâncatu
Si-acasa dec'am sositu
Nemicu gat'a n'am gasitu, Numai mórtea mi-amu ragatu.

S. Fl. Marian.

Dam'a misteriosa.

Novela.

De J. H. Temme.

(Continuare.)

Tenerulu studinte merse visandu in ospetaria.

Inse nu in visuri placute se tredî elu in demaneti'a urmatoria.

Erá tempuriu, inca intunerecu, candu-lu desceptá din somnu ceva sgomotu. Neliniscea de tote dilele a ospetariei, cugetá elu, si voiá se adorma éra.

Erá ostenitu; o nelinisce interna, pana aci inca necunoscuta, nu-i permise se dorma pana tardiu. Cenc a fostu dam'a streina? se intrebá elu; fostu-a ea in adeveru numai dsior'a Maria, dosior'a Mari'a Heim din Holstein, dupa cum voiá se apara?

Unchiulu, care se parea a fi ore-ce persona destinsa, interesanta, l'ar' fi indreptatitu a-si raspunde la acésta intrebare in modu afirmativu, asemenea si trasur'a ordinara, in care caletoriau; ma si vestimentele i erau forte simple si modéste, si ce e mai multu: caletoriau fora nece unu servitiu, numai cu unchiulu seu; neci bare-mi o cameriera nu a aflatu introdusa in cartea de steini, pre care din curiositate o esaminase inca in sér'a trecuta. Inse catu de superba si impunatória a fostu de alta parte portarea ei, ce, precum se vedea, i devenise datina. Din asta cauza si frumos'a ei fačia a primitu espresiunea unei demnitati si superbii impunetorie. Ér' catu atenge pre betranulu, curiosu unchiu, carele in presentia nepótei sale neci nu cutéza a-si deschide gur'a, cá si cum ar' fi capetatu mandatu strictu, de a o tiené pururea inchisa.

Aici de siguru este la midiulocu unu misteriu, fû rezultatulu cugetariloru si reflexiuniloru sale, unu misteriu adencu!!

Elu voiá se adorma éra, dar' nu potea. Intrebări si indoiele, cugetari si reflexiuni incepura a-lu torturá din nou.

Atunci tocmai i ajunse la urechi o voce, ce i erá cunoscuta; numai de ieri, inse cu atatu mai cu mare siguritate.

Betranulu, unchiulu pretinsu a frumosei streine, vorbiá cu ceneva afora, prin ambitu séu pre trepte. Erá óre acést'a in legatura cu sgomotulu si neliniscea, ce domniau afara? Pote cà erau pregatirile unei plecari desdedemanétiá. La ast'a nu cugetase inca, neci sér'a, neci noptea, neci la desceptare. Neci din unu cuventu a-lu damei nu ar' fi potutu conchide la asiá cev'a. Internulu lui fierbea. Se nu o mai revéda? Ea se fia dusa, candu se vá sculá elu? dusa? pentru totu-déun'a dusa? Pierduta pentru elu in eternu?

Elu sarî susu, se inbracă iute, sborá din chilia si navalí cá unu nebunu pre trepte in diosu. Afara pre strada,

inaintea usiei otelului, auzi tropotitului cailoru. O porta se deschise. Ddiule, déca ar' fi eá ast'a! esclamá elu.

Elu se aruncá spre porta. O trasura plecá. Marcherii se intorsera indereptu.

Cene a pornitu acolo? li strigá elu.

Domnii, cu cari a-i fostu dt'a ieri la cataractulu Renului.

Acum navalí pre porta la strada.

Inse pre strada nu vediu nemicu. Ér' cum mergeau caii in trépadu incetu, potea auzi cu atatu mai chiaru.

Cu trasur'a! Si cu fericirea, cu viéti'a mea! esclamá in desperatiunea sa; si o dorere nespusa i cuprinse anim'a.

Incátrou apucara ei? intrébá pre marcheri.

Inse aceia nu sciura.

Si incátrou se mergu eu acuma? se intrebá densulu.

Neci elu nu sciá.

Elu sciá numai un'a: fericirea sa, viéti'a sa a sboratu.

Plati ospetariului, cu ce erá detoriu, apoi esí pre strad'a de unde disparuse trasur'a. Neci bare-mi pre acést'a nu a potutu-o vedé.

Aci a fostu ea; aici a respiratu ea; aici a cugetatu si sémittu ea. Cugetatu-a óre si la mene? strigá dinsulu.

Acum ajunse la port'a cetatiei. Afora erau multime de cai, ce se despartiau in tote directiunile. Pre carea a apucatu ea? Densulu cautá urmele trasurei. Preste totu erau urme prospete de caru.

Atunci auzi densulu in liniscea demanétiei unu tunetu departatu; 'lu auzise si in sér'a precedentá. Erá tunetulu caderei Renului.

Elu trase intr'acolo; déca nu o vá reaflá pre ea, loculu trebuia se-lu reveda; pre acelu locu trebuia se petróca inca odata, unde a aflu-o, unde a siediutu in braciále sale, langa anim'a sa; unde anim'a lui a tremuratu de laturea ei.

Si elu éra o vá revedé acolo, éra vá vorbi cu ea!

Si éra vá fi fericitu? se intrebá densulu.

Sorele tocmai resaria candu ajunse la cataractu.

In primele lui radie elu observá cev'a, ce-lu facu se se uite de caderea apei si de tóte frumsetiele naturei elvetiane.

Erá o simpla trasura de chiria. Inse langa trasura stá ea, de laturea unchiului seu. Si ea erá atatu de frumoasa, atatu de nobila si sublimate in frumseti'a demanetiei recortorie, in radiele aurii a sorelui resaritoriu. Si acést'a nu o observase elu nece la lumin'a palida a lunei plene, nece la stralucirea limpede a faclieloru. Si ea privia cu ochii sei frumosi, intunecati, rapita de unu entusiasmu divin, in impetulu si undele potente a le torintelui latu, cá si cum ar' fi aflu in fine in acést'a scena sublimate a naturei unu ceva, ce e in stare a multiamí spiritulu si anim'a sa insetosiata.

Si astadi e frumosu aci, díse ea insocitoriului seu. E maretiu si sublimu si la lumin'a sorelui!

Tenerulu auzi aceste cuvete. Cu placere ar' fi caditu la pamentu pentru de a esclamá catra dens'a: si tu, esci mai frumoasa, mai nobila si mai sublimate la lumin'a sorelui!

Acum diari si dens'a pre junele nostru, si —

Ah! noi ne întelnimu inca odata aici?

Cuvetele nu potura fi exprimate mai rece si mai indiferent. O princesa, o regina vorbiá cu unu bietu studentu cetatianu, carele caletoria cu traist'a sa pre spate.

Bietului studentu i mai inghiacia anim'a in sinu.

Mechanice si cu umilintia-si trase caciul'a; a vorbi nu potea nece unu cuventu.

Ea cá respunsu la salutarea lui respectuosa-si plecá capulu abia observabilu.

Lorgnonulu teu, iubite unchiule, se rogá dam'a de betranulu ei insocitoriu.

Betranulu i intinse unu ochianu, prin care dens'a se uitá la undele selbatece si spumegatorie ale cataractului.

Anim'a tenerului nostru caletoriu veni éra la viétia, inse numai spre a sémitti, catu de rea este morbosa.

Elu voia se se departe in linisce.

Totusiú ce creatura debila e omulu, indata-ce anim'a lui frageda e cuprinsa de amorulu pasiunatu! . . .

Dam'a a vediutu prin lorgnonu si altú ceva.

O rosa! strigá ea cu surprindere, inca atatu de tardiu. Aici la tiermulu pietrosu, in midioloculu stanciloru! Si catu e de frumoasa si dragalasia!

Ea pronuncia cu atat'a doru aceste cuvete!

Junele studente a si sboratu spre tiermu, elu a fostu saritu de já stancile, intre cari dam'a vediuse florea frumoasa.

Ce faci dni'a-t'a? strigá dens'a inspaimentata.

A respunde elu nu potea. Inse a merge inainte erá silitu; ros'a trebuia se o aiba, de l'ar' fi costatu si viéti'a. Si, dieu, usioru-lu potea costá viéti'a, deci dam'a avea destula cauza de a se infiorá de marea lui temeritate.

Tiermulu Renului erá inaltu, formatu numai de stanci lucii si precipisie. De pre o despicatora de stanca se potú vedea florea frumoasa.

Numai o singura rosa, inse rosia deschisa, prospeta. Se parea, cá foiele ei s'a desvoltatu numai atunci in primele radie ale sorelui de demanétia. Ea erá atatu de minunata, se vedea atatu de incantatoria dintre stancile uscate si gole, incatu si o princesa, o regina inca potea avé dorintia de a posiede acést'a suvenire frumoasa dela cataractulu de Schaffhausen. Inse erá unu abisu adencu, miediatu langa oglind'a apei, acel'a din care trebuia adusa florea dragalasia.

Tenerulu nostru sborá preste stanci; elu nu descindea incetisioru, ci navalia cu vehementia nebuna.

Eu aducu florea séu mortea! esprimá faci'a lui infocata

Unu minutu inse inainte de ace'a erá palidu cá mortea.

Acumu si dam'a deveni palida, forte palida, si totusiú se retienú de a chiamá indereptu pre junele temerariu. Cu ochi stralucitori urmariá fia-care miscare indresnétia a lui, si candu a vediutu, cá curagiu-i de leu a invinsu toti obstaculii si ajungându ferice ros'a frumoasa a luá cu man'a-i tremuranda, atunci in ochii ei stralucitori se ivi foculu bucuriei nemarginite, ér' candu-lu vediu esindu nevatamatu si cu rapediunea fulgerului din abisulu infioratoriu, atunci fa-

ci'a ei nu-i mai erá palida, ci o rosiétia de fericire nespusa trecú preste dens'a si o inundá totu mai tare.

Inse candu a pasitu tenerulu studinte inaintea ei, si tremurandu de bucuria si fericire i-a intensu ros'a incantatoria, atunci — faci'a ei frumoasa si superba a devenitu éra limpede, liniscita si rece, si cu o politétia fina dise catra elu :

Forte-ti multiemescu, domnulu meu, ros'a e in ade-veru frumosica.

Apoi se intorse catra betranulu :

Vá fi tempulu pentru noi unchiule!

Si dicúndu acést'a facú studentului unu complementu usioru, mutu si rece, pasi spre trasur'a, ce stá in apropiare betranulu o aredica in ea, sarí in launtru si caii plecara in trépadu repede cu ea si cu domnulu celu betranu.

Tenerulu caletoriu inse remase cu anim'a sdrobíta si inmarmuritu cá o statua. Elu nu putea vorbí, nu se putea miscá. Numai ochii abíá si-i putea indreptá incremenitu spre trasur'a, ce plecase si inaintá repede.

Ranitu amaru in sufletu si gemúndu de dorere nu po-tea altu-cev'a, decatu a se uitá lungu dupa trasur'a ce du-raiá de-acolo, din care inse nu-i veniá indreptu neci o pri-vire, neci o salutare. Cu ochii-si vedíu sborandu fericirea si lui nu-i remase decatu dorere si amaratiune.

Dupa-ce a disparutu trasur'a nu mai vedea nemica. Elu stá cu faci'a acoperita langa tiermulu Renului.

(Va urmá.)

Gerasimu Domide.

SCANTEIUTIE.

= *Dechiaratiunea de amoru* trebuie se aiba insusirile unei bu-ne telegame, cari suntu: scurtimea si precisiunea.

= *Unu june sficiosu* voiá se dechiaré amoru unei dómne de-date cu de-alu de-acestea, — dar' nu putea se se esprime de locu. Dómu'a voiandu a-lu ajutá in acésta problema atátn de grea pentru densulu, 'lu agraii ins'asi dicúndu :

— Sciu domnulu meu ca iubesci cu pasiune, — mi-ar' placé numai se-mi areti si persón'a pre care o iubesci atátu de neespr-imaveru.

Imbarbatúndu-se, prin acésta confidentia a dómnei, junele nostru o rogá se caute in oglinda, cá-ci acólò va vedé pre iubit'a si adorat'a lui. 'Si problem'a a fostu deslegata!

= *Instrumentulu musicalu* mánuitu de unu nepreceptoru este esiafodulu urechiloru.

= *Unii judecatori* tragu totu in partea celui cu mána mai grea. Si acést'a este o lege a gravitatiunei!

= *La denti falsi — mancaru false.* Ospetele: Frumosu lucru d.-le ospetariu. In pâne amesteci farina de gipsu, ér' cárnatiulu 'lu umpli cu carne de calu. Nu ti-e greu a pune pre mésa máncaru asié falsificate? — Ospetariulu cu zimbetu ironicu: Eu cugetámu ca la denti falsi nu le priiese decatu érasíu máncaru false.

REVISTA.

— Episcopu la Gherl'a e denumitu Magnificulu Domnu Dr. *Joanu Szabó* Canonicu in Oradea-mare. Spe-

ramu ca nou-denumitul Episcopu alu Gherlei, prin o guvernare adevratu-parentiésca, inpartíala si libera de ori-ce inriurintia esterna, se va fa-ce unanimu-alesulu Episcopu alu acestei Diecese estinse si 'n tempulu din urma multu-complicata.

— Noulu Episcopu alu Oradei-mare s'a retrasu la pre-dilectulu locu de petrecere alu seu, in comun'a Slatin'a, lângá Sigetulu-Marmatiei, tienendu totusiú si mai departe fránele guver-narei Diecsei de Gherl'a.

— Statu'a lui Stefanu celu Mare se va redic'a in curundu, facúndu-se si pâna acum colecte frumóse spre acestu nobile scopu nationalu.

— Voacea Carpatilor este titlulu unei nóue fóie politica, economica si literara, care a inceputu dela 15 martie a. c. a aparé odata pre septimana in orasiulu Piatra — Romani'a.

— »Romania inaintea Europei« traducere din italie-nesce de: Eufrosin'a C. Homoriceanu in Rómniculu-Saratu, Roma-ni'a. Pretiulu de subscriere pentru acestu opu, care se afla dejá suptu tipariu, este de: 1 francu 50 bani séu 67 cr. v. a.

— »Religiunea« din punctu de vedere politicojuridicu de Dr. *Ioane Bohl*, advocatu in Amsterdam, dupa traducerea germana de d. *Sylviu Rezeiu*, preotu gr.-cath. alu diecsei Oradane. Abonamen-tele la acésta scriere se potu face deadreptulu la d. traductoriu in Oradea-Mare Pretiulu unui esemplariu care va fi de 22—24 cóle este de: 1 fl. 70 cr. éra pentru clerici si studenti 1 fl. 30 cr. v. a. Dela 10 esemplare se dá d-loru colectanti, unulu gratuitu.

— »Crescererea Poporala« manualu pedagogico-didac-ticu pentru luminatorii paporului, dupa dirigintele preparandialu alui *Ignatiu Bárány*, prelucratu de Dr. *Augustinu Lauranu*, professoru si catehetu la r. institutu preparandialu diecesanu greco-cath. de Oradea-Mare. — Abonamentele se potu face la d' autoru in Oradea-Mare cu pretiulu de 1 fl. 30 cr. pentru 1 esemp.

— »Dizionario biograficu« della letteratura contempo-ranea, publicatu in Firenze, sotto la direzione del professore *Angelo de Gubernatis*. Acést'a interesanta publicatiune va appare in 12 fas-cieule de cate 96 pagine in 8^o cu pretiulu de 25 franci. Subscrip-tiunile se potu face directu la: Monsieur M. le prof. Angelo de Gu-bernatis, Florence, Rue Silvio Pellico, Nro. 1.

— † Au repausatu: *Sav'a Popoviciu Barcianu* adm. pro-topresviter. alu Sabíului la 12/24 martiu in Resinari, — *Ann'a Petra* mum'a cunoscutului employatu bancei „Albina“ si scrietoriu rom. Nicolau Petra Petrescu, la 12/24 martiu in Ibanesei, — *Emili'a Va-leri'a Puscaru* fiic'a preotului din S.-jude la 8/20 martiu in Santejude.

— Actii de-a Bancei „Albina“ se cauta spre cumperare. Lasándu-se cu pretiuri moderate: se voru luá de-odata 10—20 séu si mai multu.

— Educatoria lága o fetitia se cauta. Respectiv'a se potfesse cá se scie bene limb'a germana, si cea romana; si ce-i pla-ca viet'i'a dela sate.

A se adresá la Redactiunea acestei foie.

Deslegarea Logogrifului din nrulu 4.

Celea 8 cuvinte formate din literile notate suntu: 1) Duna-rea 2) Osmanii 2) Baraganul 4) Romania 5) Orenburg 6) Grön-ningen 7) Elba 8) Amsterdam. Literile initiale cetite de susu in josu dau numele provinciei Dobrogea, ér' literile finale cetite de josu in susu dau numele orasiului Mangalia.

Bene l'au deslegatu: Domnele si Domnisiórele Elisabet'a Buteanu n. Sio-proni, Anna Stetiú n. Romanu, Veronic'a Lisceanu n. Chitta, Mari'a Popu, Elisa Dragalina; si domni: Gregoriu Cardosiu, Paulu Munténu, Joanu Becineaga, An-toniu Vass, Stefanu Alecsa, Pamílie J. Grapini, Paulu Chitta, P. S. Valeanu, Au-reliu Todéru, Victoriu Gyenge, Alessiu Stofitiu.

In urm'a sortirii esecutate in 10/22 martie premiulu antáiu l'a cáscigatu Dómn'a Ann'a Stetiú n. Romanu din Gherl'a, alu doilea Domnulu Stefanu Alecsa din Aradu, alu treilea Dómn'a Veronic'a Lisceanu n. Chitta din Ciseriu.

Deslegarea Gaciturei de siacu din nrulu 5.

Primavér'a cea verdiá
Cu cositi'a-i auria
Ni-a venitu voiósa 'n tíera
Draguliti'a primavéra;
Si-a adusu unu dulce sóre
Si-unu sinu plinu de lacrimióre;
Si-a adusu o luna plina
Cá s'o scalde la lumina.

Vas. Alesandri.

Bene o au deslegatu: Dómnele si Domnisiórele: Juliann'a Cosm'a n. Popu, Emili'a Popu n. Marcusiu, Bert'a Porutiu, Ann'a Stetiú n. Romanu, Luis'a Moldovanu n. Vicasiu, Emili'a Onciu n. Ciavoschi, Lin'a Pinteá, Emili'a Mihailasiu, Corneli'a Lazariciu, Mari'a Popu, Emili'a Salvann, Emili'a Octavi'a Romanu, Ravec'a si Anna Precupu, Ottili'a Puscariu, Mari'a Gáborá; si Domnii: Alexandru Pop, Vicciu, Antoniu Vass, Demetriu V. Zahn, Alesandru J. Tudurescu, Pamfilie J. Grapini, Ioanu Marcu, Aug. Budu, Gav. Cherebetiu, Paulu Chitta, A. Cocianulu, Const. Patesianu, Basiliu Jotic'a Joann D. Neamtii, Teodora Demianu, Parteniu Moldovanu, Vasiliu Pavelu, Emiliu Grauru, Josifu Catulu, Victora Gyenge, Grigorie Craciunasiu, Gratiann Gáborá, Alessiu Stetu.

In urm'a sortirei executate in 18/30 martiu premiulu antiaia Pa cáscigatu Dómna Emili'a Onciu n. Ciavoschi din Uzdiu, alu 2-lea, 3-lea si 4-lea Domnisióra Emili'a Salvann in Mititei, Domnisiórele Ravec'a si Ann'a Precupu din Nimegea magiara, si Domnulu Vasiliu Pavelu din Budaposta.

Logogriфу.

De Ioanu Beceineaga

Din silabele: Ca, ni, nne, tin, no, de, ne, ac, lia, lme, mar, ro, me, ra, la, li, tti, li, su, ru, ne, ai, se, dá, pa, ne, co, ler, sa, ei; — se se formeze 10 cuvinte, acaroru litere initiale cetite de susu in josu, dau numele unui imperatu insemnatu inainte de Christosu; é'r literile finali cetite de josu in susu, dau numele provinciei, preste care a domnitu

- 1) Numele unei provincie vechi din Grecia.
- 2) Numele unui naturalistu insemnatu.
- 3) Numele unui profetu vechiu.
- 4) Unu Consulu Romanu.
- 5) Unu orasiu in Italia.
- 6) O fortareta in Ungaria.
- 7) Unu Imperatu Romanu.
- 8) O provincia a Europei.
- 9) O provincia a Tarcei.
- 10) O fortareta in Germania.

Terminulu pentru deslegare e 18/30 aprilie. Intre Gácitori se voru sortiá icóne frumóse si cárti din ecitiunea nóstra.

Folositi-ve de ocaziune!

Pentru de a facilitá procurarea scrieriloru nóstre si la publiculu cetitoru mai lipsitu dámu cu pretiuri reduse urm. scrieri:

Predicatoriulu Sateanului Romanu. Cursulu I.—	fl. cr.	
Anulu 1875. in locu de 5 fl.	cu	1 50
Predicatoriulu Sateanului Romanu. Cursulu II.—		
Anulu 1876. in locu de 4 fl.	cu	1 —
Predicatoriulu Sateanului Romanu. Cursulu III.—		
Anulu 1877. in locu de 4 fl.	cu	1 —
Cuventari besericesci pe Dominecele dela SS. Rosalie pâna dupa S. Bobotéza (XXXVIII). de J. P. Papiu in locu de 1 fl. 50 cr.	cu	1 —
Cartile Sateanului Romanu. Cursulu II.—Anulu 1877. in locu de 1 fl. 50 cr.	cu	1 —
Higien'a si Scól'a. Cursulu I.—Anulu 1876. in locu de 2 fl.	cu	1 50
Higieg'a si Scól'a. Cursulu II.—Anulu 1877. in locu de 2 fl.	cu	1 50
Apologie. Discussiuni filologice si istorice privitorie la Români, invederite si rectificate de Dr. Gregoriu Silasi Cartea I. Paulu Hunfalvy despre Cronie'a lui Georg. Gabr. Sincai. in locu de 30 cr.	cu	— 25
Amoru si dincolo de mormentu. Novela de Ponson du Terrailu, traducere de N. F. Negrutiu. in locu de 30 cr.	cu	— 20
Ifigeni'a in Aulid'a. Tragedia in 5 acte. Dupa Euripide tradusa in versuri de Petru Dulfu in locu de 40 cr. cu		— 30
Colecta de recepte din economia, industria, comerciu si chemia de Gregoriu Tamasiu Micul-scu. — Acésta carte cuprinde 453 recepte folosivere cu succesu de ori-care economu, industriasiu, meseriasiú si fabricantu. — caror'a le deschide noue isvóre de cáscigu,		

prin fabricatiuni, cari pâna acum le au fostu necunoscutu. in locu de 50 cr.

Bibliotec'a Sateanului Roman. Redactoru-Editoru *Niculae F. Negrutiu.* Cartea I. cuprinde urmatoriele materii interesante: Descépta-te Romane! poesia de Andreiu Muresianu. Pruncu-Ucigasiulu, novela originala scrisa anuno pentru poporu de Petru Dulfu; Bravur'a Ostasiloru Romani in Resboialu contr'a Turciloru — 1877 — Cantata de Poetulu Vasile Alesandri: Ostasiloru romani, Pene-siu Curcanulu, Sergentulu, Hor'a Curcaniloru, Hor'a dela Plevn'a, Capitanulu Romano, Hor'a dela Griviti'a Fratii Jderi; Bance poporarie urmate de Statutele reuniunei de ajutorare reciproca de Teodora Petrisioru. Canteculu Gintei Latine poesia de Vasile Alesandri; Anuti'a noveleta de V. R. Buticescu; Haid' se ridemu! poesia de I. V. Adrianu; In petitu patiania sioda de Ptrupturciea; Bab'a vrajitore poesia de I. Grozescu; Cig'a-Mig'a si Trénc'a-Flénc'a: Suaturi practice, Minerv'a si Buh'a, De ce s'a maritatu dupa veduvu, Pasius'ulu de drumu — doftoru bunu, Folosulu postei, Singur'a mangaiere a fetei, De ce au satenii prunci mai frumosi si mai sanetosi decâtu orasienii, O regula a convenintiei, Cersitorulu, Doi boi de cinste, Cum suntu advocatii Soldatulu dupa care plângu multi, Anii de slujba, N'are creri, Pusica cresenta din pistolu, Tieganulu smeritu, Celualtu picioru a gáscéi, Orbulu si Schiopulu. in locu de 30 cr.

Biografi'a Santului Ioanu Crisostomu de *Georgiu Pasc'a* in locu de 50 cr.

Procedur'a Cartei funduarie de *Gr. Tamasiu Miculesulu.* in locu de 2 fl.

Geografi'a tieriloru de sub coron'a Ungariei in legatura cu liniamintele fundamentale a Geografie universali pentru folosulu scóloru poporale romane de *Demetriu Varn'a* in locu de 35 cr.

Istori'a Patriei pentru scóele poporale romane din Ardealu de *J. M. Moldovanu* in locu de 32 cr.

Spicuire in istori'a beserécésca a romaniloru de *J. M. Moldovanu* in locu de 40 cr. cu

A XXX-a aniversare dela liberarea sateanului romanu. (Cuprinde sí »Cantareea României« care aiurea singura se vende cu 25 cr.)

Reducerea acést'a va tiené numai pâna la capetulu lunei Aprilie: pentru acé'a doritorii de a avé carev'a din aceste cárti se grabésca a si le procurá pâna la acestu terminu.

POSTA REDACTIUNEI.

SERBATORI FERICITE!

— *Minorescu.* Se va publicá. Bucurosu ve vedemu câtu de adese-ori.

— *J. T. in N., P. M. in B., E. G. in B.* Cele tramise se voru publicá.

— *I. M.* Ce te cáesci atât'a in protiv'a sortiei?! Au nu scii acelu canteu care dice:

Frundia verde flori de socu
Batà-lu crucea de norocu, —
Cà totu ambla in gropi dându,
Si nu da la toti pe rându.
Unii i-i ceru bogatie
E'u le da dragutie-o mie, —
Unii i-i ceru flori de erini
Elu le da manunchi de spini, —
Unii i-i ceru busiuocu
Elu le daruesce focu; —

Nu mai e norocu in lume
Si-a pierdutu si elu de nume.

Proprietariu, Editoriu si Redactoru respundietorin: **Niculae F. Negrutiu.**

Imprimari'a lui Ioanu Stein in Clusiu.